

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobkyně: **K. M.**, narozená dne X
bytem X
zastoupena advokátkou Mgr. Marií Jandovou
sídlem Mostecká 39/3, 430 01 Chomutov

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2023, č. j. MPSV-2023/219221-916,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 10. 2023, č. j. MPSV-2023/219221-916, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2023, č. j. MPSV-2023/219221-916, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most, (dále jen „úřad práce“) ze dne 23. 5. 2023, č. j. 182308/23/MO. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 8. 2. 2023. Napadeným rozhodnutím bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že se žalobkyni podle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPDOsZP“) přiznává nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“, a to ode dne 1. 2. 2023 do 24. 11. 2025.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě nejprve zrekapitulovala průběh správního řízení. Dále popsala svůj zdravotní stav i jeho vývoj. Konstatovala, že od vydání napadeného rozhodnutí u ní nedošlo k žádné změně zdravotního stavu. Poukázala na ambulantní zprávu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze doc. MUDr. T. S., Ph.D., ze dne 20. 11. 2023. Žalobkyně sdělila, že počáteční zdravotní obtíže nastaly od září 2022 v návaznosti na distorzi kotníku pravé dolní končetiny, kdy se objevila slabost pravé dolní končetiny a poté i levé dolní končetiny. Žalobkyně proto byla hospitalizována v nemocnici v Mostě, chodila s dopomocí. Koncem října 2022 došlo k rozvoji periferní parézy a následovala hospitalizace ve Fakultní nemocnici Motol, při které nastalo další zhoršování slabosti dolních končetin a žalobkyně se mohla pohybovat jenom na invalidním vozíku. Doporučena byla psychiatrická hospitalizace, kterou žalobkyně odmítla. Žalobkyně absolvovala rehabilitační pobyt v Nemocnici Milosrdných sester v Praze, bez efektu na pohybové obtíže. Uvedla, že je nadále bez vývoje hybnosti na dolních končetinách a cítí, dochází na psychologické terapie a absolvovala psychiatrické vyšetření. I přes zavedenou terapii je u žalobkyně přítomno těžké funkční omezení narušené kontroly motoriky a četné non-motorické symptomy s nemožností samostatného pohybu. Výsledný zdravotní stav znemožňuje základní sebeobsluhu žalobkyně (hygiena, strava, oblékání, opouštění domova, nakupování atd.). Žalobkyně je závislá na dopomoci jiné fyzické osoby, a proto jí bylo doporučeno přiznání průkazu ZTP/P. Žalobkyně sdělila, že trpí denní i noční inkontinencí, k čemuž doložila nález MUDr. M. D. ze dne 8. 11. 2023. Dále žalobkyně konstatovala, že se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý stav v důsledku klinicky stanovené funkční poruchy hybnosti charakteru těžké funkční paraparézy na základě přítomnosti inkonzistence a inkongruence s jiným neurologickým onemocněním při typickém fyzickém spouštěči drobného úrazu pravé dolní končetiny – komorbidní funkční senzorická porucha.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby, zrekapituloval průběh správního řízení a uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného, stěžejního a úplného posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), který si nechal žalovaný od posudkové komise v rámci odvolacího řízení vyhotovit, jelikož sám nedisponuje odbornými medicínskými znalostmi. Konstatoval, že v žalobě je odkazováno na lékařské zprávy datované po vydání napadeného rozhodnutí i po vyhotovení posudku posudkové komise v odvolacím řízení, pročez tyto lékařské zprávy nemohly být podkladem pro vyhotovení posudku, a tudíž na dané řízení nemohou mít vliv. Podle žalovaného se posudková komise v posudku zabývala doloženými lékařskými zprávami a vyhodnotila je z odborného hlediska a s ohledem na ZoPDOsZP.

Posouzení věci soudem

4. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 2. 2023 žalobkyně podala žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. V řízení před úřadem práce bylo na základě posudku posudkové lékařky ze dne 19. 4. 2023 konstatováno, že žalobkyně trpí funkční poruchou hybnosti (disociativní motorická porucha) charakteru těžké funkční paraparézy, komorbidní funkční senzorickou poruchou a inkontinencí třetího stupně. Ke zdravotnímu stavu žalobkyně bylo dále konstatováno, že se jedná o osobnost ve vývojovém období dospívání, dekompenzovaná v souvislosti s poruchami hybnosti a cití na dolních končetinách neodpovídající předchozímu úrazu, s vyloučením organické poruchy, přičemž nebyl vyloučen podíl nezpracovaného rozchodu rodičů žalobkyně. Bylo konstatováno, že se u žalobkyně nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 9 odst. 3 ZoPDOsZP, neboť začátek funkčního postižení hybnosti žalobkyně nastal v souvislosti s distorzí kotníku pravé dolní končetiny v září roku 2022, přičemž organická příčina potíží byla vyloučena. Neurotopický nález byl v normě. Vyšetření likvoru a magnetické rezonance bylo také bez patologie. Doporučená hospitalizace na psychiatrickém pracovišti byla žalobkyní odmítnuta. Podle posudkové lékařky nešlo zhodnotit další vývoj onemocnění a zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dále bylo konstatováno, že žalobkyně není osobou se zdravotním postižením, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osoby s poruchou autistického spektra dle § 34 odst. 1 ZoPDOsZP. Uvedené zjištění vedlo k zamítnutí žádosti žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením prvostupňovým rozhodnutím. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání.
6. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že žalovaný si nechal pro řízení o odvolání vypracovat odborný posudek ze dne 19. 9. 2023 posudkovou komisí, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Komise pro účely odvolacího řízení nově posoudila celkový stav žalobkyně a zaujala posudkový závěr o jejím zdravotním stavu ve smyslu přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně byla osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra dle § 34 odst. 2 ZoPDOsZP. Žalobkyně nebyla osobou se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra dle § 34 odst. 3 a 4 ZoPDOsZP. U žalobkyně se jednalo o zdravotní stav neuvedený v příloze č. 4 k prováděcí vyhlášce, který však svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 1 písm. j) v příloze č. 4 prováděcí vyhlášky. Nejednalo se o zdravotní stav uvedený v odst. 2 nebo 3 v příloze č. 4 prováděcí vyhlášky, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 2 nebo 3 v příloze č. 4 prováděcí vyhlášky. Posudková komise v uvedeném posudku mj. uvedla, že se neztotožnila s předcházejícím posudkovým závěrem posudkové lékařky, že se u žalobkyně nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť podle komise se u žalobkyně jednalo o disociativní komplexní poruchu motoriky u predisponované osobnosti s disharmonickým vývojem s rysy Münchhausenova syndromu. V důsledku uvedeného dominujícího duševního onemocnění komise konstatovala, že se u žalobkyně jednalo o středně těžké funkční postižení orientace. Dále komise v posudku uvedla, že žalobkyně namítala v odvolání, že pro těžkou paraparézu a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

funkční neurologickou poruchu je upoutána na invalidní vozík a bez pomoci není schopna opustit byt, přičemž podle komise neměly skutečnosti uvedené v odvolání oporu v objektivně dokladovaném zdravotním stavu, a to ani v lékařských zprávách doložených k odvolání. Na základě uvedeného posudku komise vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobkyni přiznal průkaz osoby se zdravotním postižením se symbolem TP, a to ode dne 1. 2. 2023 do 24. 11. 2025.

7. Soud konstatuje, že v žalobě žalobkyně popsala své zdravotní obtíže a jejich vývoj. Rovněž uvedla, že lékařské zprávy s obdobným obsahem, který popsala v žalobě, měl žalovaný k dispozici, ale náležitě se s nimi nevypořádal.
8. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
9. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V této souvislosti soud dodává, že po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100).
10. V projednávané věci obsahovalo odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí mj. námitku, že posouzení jejího zdravotního stavu úřadem práce neodpovídá skutečnosti. Uvedla, že je pro těžkou paraparézu a funkční neurologickou poruchu upoutána na invalidní vozík. Bez pomoci není schopna opustit byt, jelikož po schodech se pohybuje pomocí schodolezu, který obsluhuje další osoba. Žalobkyně rovněž potřebuje pomoc při převozu na lékařské kontroly ke specialistům, k dětské lékařce, k zubaři, na gynekologii, alergologii a masáže.
11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl žádnou argumentaci, kterou by výše uvedené odvolací námitky žalobkyně adresně vypořádal. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí, které je celkově pojato dosti obecným způsobem, věnoval především rekapitulaci řízení před úřadem práce, následně do napadeného rozhodnutí přenesl závěry posudku posudkové komise ze dne 19. 9. 2023 a povšechně a velmi stručně vypořádal odvolací námitky a poukázal na aplikovanou právní úpravu.
12. Při obecném vypořádání odvolacích námitek žalovaný na straně 7 uvedl, že nezpochybňuje dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, avšak posuzování zdravotního stavu musí probíhat v souladu s platnými právními předpisy, dle nichž žalobkyně splňuje kritéria pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se symbolem TP. Pro průkaz se symbolem ZTP/P nebyly splněny podmínky dané příslušnými právními předpisy. Dále žalovaný podotkl, že k odvolacím námitkám se již dostatečně vyjádřila posudková komise v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudku, který do napadeného rozhodnutí přepsal. Soud podotýká, že posudková komise v posudku k odvolacím námitkám toliko uvedla, že v odvolání namítané skutečnosti nemají oporu v objektivně dokladovaném zdravotním stavu a že zdravotní postižení žalobkyně doložené lékařskými nálezy neodpovídá posudkově medicínským kritériím pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se symboly ZTP nebo ZTP/P. I takové odůvodnění je ve vztahu ke konkrétním odvolacím námitkám žalobkyně zcela nedostatečné.

13. Soud dále zdůrazňuje, že z lékařských zpráv uvedených v posudku komise jako podklad (zpráva MUDr. K. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. N. ze dne 9. 3. 2023) vyplývá, že žalobkyně není schopna chůze, je velmi nestabilní pro slabost dolních končetin, pohybuje se samostatně na mechanickém vozíku, trpí poruchou hybnosti (disociativní motorická porucha) charakteru těžké paraparézy na základě přítomnosti inkonzistence a inkongruence s jiným neurologickým onemocněním. Soud konstatuje, že žalovaný – a ani posudková komise – se dostatečně nezabýval relevantní odvolací námitkou žalobkyně, že je pro těžkou paraparézu a funkční neurologickou poruchu upoutána na invalidní vozík. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak není seznatelné, jak se žalovaný, a potažmo i posudková komise, vypořádal s námitkou, že je žalobkyně pro těžkou paraparézu a funkční neurologickou poruchu upoutána na invalidní vozík a že bez pomoci není schopna opustit byt, jelikož po schodech se pohybuje pomocí schodolezu, který obsluhuje další osoba. Žalovaný se tedy vůbec nevyjádřil k tomu, zda skutečnost, že je žalobkyně, která není schopná samostatného pohybu, neboť je upoutána na invalidní vozík, má vliv na hodnocení schopnosti pohyblivosti a orientace. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, proč žalovaný považuje uvedenou odvolací námitku žalobkyně za lichou, mylnou nebo vyvrácenou. Rozhodnutí žalovaného je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, v čemž soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
14. Následně soud posuzoval námitky, které zpochybňovaly skutkové závěry posudkové komise.
15. Podle § 9 odst. 3 ZoPDOsZP za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.
16. Podle § 34 odst. 1 ZoPDOsZP nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.
17. Podle § 34 odst. 2 téhož zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.
18. Podle § 34 odst. 3 ZoPDOsZP nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

19. Podle § 34 odst. 4 ZoPDOsZP nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.
20. Způsob zkoumání naplnění podmínek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením rozvíjí § 34b ZoPDOsZP, podle něhož se při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace hodnotí zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby. Funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Výčet zdravotních stavů, jež lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace ve smyslu citovaného zákona, je obsažen v příloze č. 4 prováděcí vyhlášky (§ 2b prováděcí vyhlášky).
21. V posudku posudkové komise shledal soud následující nedostatky. Komise konstatovala na podkladě lékařských zpráv MUDr. K. ze dne 27. 1. 2023 a MUDr. N. ze dne 9. 3. 2023 na stranách 3 a 4 posudku, že žalobkyně není schopna chůze, je velmi nestabilní pro slabost dolních končetin, pohybuje se samostatně na mechanickém vozíku, trpí poruchou hybnosti (disociativní motorická porucha) charakteru těžké paraparézy na základě přítomnosti inkonzistence a inkongruence s jiným neurologickým onemocněním. Zároveň však komise na straně 5 konstatovala, že se u žalobkyně neprokázalo v důsledku dominujícího duševního onemocnění těžké funkční postižení a zvlášť těžké funkční postižení pohyblivosti (a orientace), aniž by však dostatečným způsobem konfrontovala výše uvedená zjištění, že žalobkyně není schopna chůze, pohybuje se v mechanickém vozíku a další zjištění o omezené pohyblivosti žalobkyně, která by dle soudu mohla potenciálně naplňovat kritéria pro přiznání průkazu ZTP. Posudková komise k tomu toliko uvedla, že v odvolání namítané skutečnosti nemají oporu v objektivně dokladovaném zdravotním stavu. Takové tvrzení je zcela nedostatečné a v rozporu s výše uvedenými zjištěními obsaženými ve shora specifikovaných lékařských zprávách.
22. Co je však důležité, je fakt, že § 34 odst. 3 ZoPDOsZP definuje těžké funkční postižení pohyblivosti pro průkaz ZTP jako stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Posudková komise přitom na základě lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně konstatovala, že žalobkyně není schopna chůze, je velmi nestabilní pro slabost dolních končetin, pohybuje se samostatně na mechanickém vozíku, trpí poruchou hybnosti (disociativní motorická porucha) charakteru těžké paraparézy na základě přítomnosti inkonzistence a inkongruence s jiným

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neurologickým onemocněním. Je nesporné, že dle lékařských zpráv je žalobkyně je pro svůj nepříznivý zdravotní stav upoutána na invalidní vozík a bez pomoci není schopna opustit byt. Tyto skutečnosti dle názoru soudu mohou nasvědčovat tomu, že žalobkyně není v exteriéru schopna chůze vůbec, natož že by byla schopna chůze v exteriéru se značnými obtížemi, jak udává definice těžkého funkčního postižení pohyblivosti v § 34 odst. 3 ZoPDOsZP. S těmito skutečnostmi se posudková komise v posudku nijak nevypořádala, ačkoli by mohly naznačovat, že se u žalobkyně jedná o těžké funkční postižení pohyblivosti. V tomto směru je tudíž posudek posudkové komise neúplný a nepřesvědčivý.

23. Soud dále zdůrazňuje, že žalobkyně k odvolání doložila řadu lékařských zpráv, jejichž obsah komise v posudku předešlela a z jejichž zjištění vycházela. Komise však v posudku zcela opomenula zrekapitulovat a posoudit obsah doložených lékařských zpráv MUDr. T. S., Ph.D., ze dne 29. 11. 2022, MUDr. M. H. ze dne 22. 9. 2022 a MUDr. K. L. ze dne 27. 9. 2022, které mohou být důležité pro hodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se zřetelem k nároku žalobkyně na průkaz ZTP a není zřejmé, zda k údajům uvedeným ve vyjmenovaných lékařských zprávách posudková komise přihlédla.
24. Dále komise na str. 4 posudku uvedla, že žalobkyně je plně orientovaná, přičemž následně na str. 5 konstatovala, že se u žalobkyně prokázalo středně těžké funkční postižení orientace v důsledku dominujícího duševního onemocnění. V uvedeném směru je též posudek posudkové komise vnitřně rozporný.
25. Soud rovněž poznamenává, že členem posudkové komise byla lékařka s odborností dětská neurologie, ačkoli jako dominující bylo u žalobkyně stanoveno duševní onemocnění, nikoliv onemocnění neurologické. Za takto stanoveného dominujícího onemocnění má soud za to, že by posudková komise měla své závěry alespoň konzultovat s lékařem s odborností psychiatrie.
26. Ve výše vytčených nedostacích podkladového posudku, který žalovaný bez dalšího převzal do napadeného rozhodnutí, soud shledal vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění.
27. K námitce stran studia žalobkyně na střední zdravotní škole soud konstatuje, že tato skutečnost je z hlediska soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nepodstatná, neboť z ní nelze bezprostředně usuzovat na naplnění podmínek pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dle § 34 a násl. ZoPDOsZP. Nejedná se o medicínskou skutečnost vztahující se ke zdravotnímu stavu žalobkyně.
28. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a v tom, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl soud o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
29. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobkyně na jednání trvala, neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
30. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení je na žalovaném, aby s pomocí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudkové komise znovu a důsledně posoudil zdravotní stav žalobkyně pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením. Ať poté dospěje žalovaný, resp. posudková komise, k jakémukoli závěru, je nezbytné, aby současně z odborně-medicínského hlediska dopady dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně na její schopnost pohyblivosti a orientace náležitě odůvodnil. Teprve na základě i pro poučeného laika srozumitelných závěrů posudkové komise bude moci žalovaný vydat rozhodnutí, které by bylo přesvědčivé a odpovídalo shora konstatovaným požadavkům právních předpisů a judikatury.

31. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl dokazování k žalobě přiloženými lékařskými zprávami, neboť pro rozhodnutí soudu byl zcela dostatečný obsah správního spisu.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, má vůči žalovanému právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Soud tedy uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 2 600 Kč. Tato náhrada se skládá z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobkyně po 1 000 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a § 7 bodu 3 a § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta – dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení spojených s podáním ze dne 11. 12. 2023, jehož přílohou byly lékařské zprávy, a s podáním ze dne 9. 2. 2024 o nesouhlasu s vyřízením věci bez jednání, neboť tato podání neobsahovala žádnou novou relevantní argumentaci, a proto nepředstavovala důvodně vynaložené náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. března 2025

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.